

Kdo je mým andělem

Viděl jsem oblohu, temnou a zrádnou,
oh, spatřil jsem hvězdu na zem padnout.
Chtěl jsem ji zvednout, snad vrátit na nebe,
ale když jsem ji uviděl, zřel jsem sám sebe.

Sám a sám v tomhle světě, kdo je mým andělem?

Viděl jsem oceán, velký a tajemný,
oh, uvnitř svět ztracený.
Chtěl jsem jej najít, snad vyzvednout zpět,
ale ta voda nenechala si poroučet.

Sám a sám pod mořem, kdo je mým andělem?

Viděl jsem hory, tak majestátní,
oh, táhly se do dáli, kdepak končí.
Chtěl jsem je sejít, snad odhalit tajemství,
ale když jsem tam přišel, zřel jsem jen neštěstí.

Sám a sám v mlze, kdo je mým andělem?

Viděl jsem zrcadlo, čiré a jasné,
oh, spatřil jsem odraz smutné tváře.
Chtěl jsem ji vysvobodit, snad zahnat ten splín,
ale když jsem ruku natáhl, běda, byl to můj vlastní stín.

Sám a sám ve svém těle, kdo je mým andělem?

Snažím se vzlétnout, leč křídla zlámaná mne neuzvednou.
Snažím se kupředu kráčet, břemeno těžké s sebou musím vláčet,
zatímco kvítí uvnitř mé duše jen smutně chřadne.

Jsem sám kamkoli vstoupím, kde je můj anděl, to se ptám.

Je snad mým osudem být navěky sám?

Je-li tomu tak, pak nechci žít, oh, nech mě odejít.

Zahoj má křídla a nech mne vzlétnout do oblak,
a pokud to nedokážeš, necht' ze mě zbyde jen kouře mrak.

Sám a sám, kdo je mým andělem?